

Odiseea a luat sfârșit!...

Cel puțin așa se pare, văzând că au reînceput lucrările la tribuna Stadionului Iolanda Balaș-Soter...După încheierea săpăturilor și consolidarea stratului de egalizare, constructorii au început fundația.Cât va dura această nouă etapă?

Răspunsul a încercat să ni-l dea Octavian Viscopoleanu, apreciat specialist în materie (dar și maestru al sportului, de 7 ori campion național cu echipa Steaua, în proba de tripul salt; se întâmpla în anii 1960,...), care face parte din stafful fundației:

“Totul depinde de doi factori la fel de importanți: pe de o parte, de suma care va fi alocată și apoi de capacitatea de muncă a echipei condusă de inginerul Florea, șeful șantierului.În privința echipei de constructori, părerea mea este că aceasta are experiența necesară, de vreme ce a lucrat și la ridicarea sediului fundației și al federației...”

Ce va urma după lucrarea la fundație? Va continua finalizarea proiectului; adică lucrările de la subsol, cu spații care vor adăposti atelierele, magazia, anexe ale serviciului administrativ și un centru de refacere.

Apoi la parter sub tribună se va amenaja o sală de pregătire fizică, un cabinet medical și un centru de control antidoping, o sală de forță și fitness, precum și alte spații rezervate serviciului administrativ.

În fine, la etajele I și II se vor amenaja o sală de recepție, un centru de presă/separat de sectorul TV și pentru mass-media, un laborator de foto-finiș, un restaurant în sistem fast food și un micro hotel cu camere pentru câte două persoane și o capacitate totală de circa 80 de locuri.

Proiectul mai prevede un spațiu comercial și de asemenea altul pentru parcare.

Tribuna propriu-zisă va putea cuprinde între 2-3000 de spectatori.

Atletismul bucureștean va avea astfel un stadion unicat în România , mai ales acum după operația de demolare a Marelui Stadion, care încă poartă numele uneia dintre cele mai mari sportive, regretata Lia Manoliu, primul președinte al Comitetului Român.Ce ironie!

Un stadion cu o înfățișare elegantă și primitoare în măsură să găzduiască nu numai concursuri naționale ci și internaționale, în condiții de exigență maximă, de pildă Grand-prix-uri în aer liber și campionate continentale și chiar mondiale la nivelul juniorilor și tineretului.

Un stadion pe măsura secolului în care am și pășit, dar și a tradiției atletismului românesc în marea performanță, cu o reprezentanță neîntreruptă de mai bine de o jumătate de secol în principalele competiții internaționale-europene, mondiale și olimpice.

“Un stadion-bijuterie” cum ține să anticipeze Octavian Viscopoleanu, disputând de o pistă cu 8 culoare “pardosită” cu material sintetic, în speță coritan, dar și cu sectoare speciale pentru sărituri și aruncări și nelipsit de o tabelă electronică.

Se are în vedere și o instalație pentru nocturnă.

În înfățișarea sa finală stadionul va fi capabil să găzduiască concursuri de Grand-Prix chiar la nivelul seniorilor, deoarece cu amenajările și dotările semnalate, acesta ar putea concura cu aproape toate stadionale de pe continent pe care sunt programate asemenea concursuri internaționale de anvergură.

Octavian Viscopoleanu consideră că acestui stadion trebuie să i se asigure o funcționalitate complexă, ca o prioritate urgentă, până ce se va da în folosință - cum a promis edilul prim al Capitalei, încă un stadion, în exclusivitate pentru atletism. Dacă nu va fi amplasat pe stațiul actualului turn de parașutism - sunt tot mai mulți aceia care pun la îndoială demolarea acestei construcții - cel puțin într-o altă zonă a Capitalei. O poveste din păcate cu bătaie lungă... Dar care cum se pare - să nu aibă soarta Catedralei Neamului al cărei proiect trenează de un...ciclu olimpic! Spulberându-ne iluziile și nouă celor ce îndrăgim sportul. Și nu oricum, ci iată cu un cinism savuros, specific de altfel multora dintre politicienii de la noi...

Atletismul românesc rămâne în alertă și în anul 2008 ***Reuniunea de la Burgiba - Malta a stabilit** **calendarul pentru anul Olimpiadei...**

Între 11 și 14 octombrie, mica localitate Burgiba - Malta de pe litoralul Mării Mediterane a fost gazda reuniunii IAAF și EEA, care a stabilit calendarul competițional pe anul 2008. România a fost reprezentată la această importantă reuniune de către Gabriela Szabo, vicepreședinte al federației, prof. Traian Badea, secretar federal pentru relațiile internaționale și prof. Zsolt Gyongyossyi, antrenor federal.

Din dialogul avut cu profesorul Badea a rezultat interesul major al tuturor delegațiilor pentru asemenea document de lucru destinat să asigure nu numai propășirea și consolidarea celei mai accesibile și mai populare dintre disciplinele sportive practicate peste tot în lume ci, în mod special, preocuparea pentru a constata prin concursuri - test, campionate la nivel național și internațional, stadiul de pregătire al posibilor participanți la J.O. de la Beijing. De bună seamă că în toate cazurile aceste loturi au fost stabilite, fără a exclude posibilitatea ca pe...ultima sută de metri să apară noi componenți ai loturilor. Iar alții datorită unor nedorite indisponibilități să dispară. Cum s-a mai întâmplat și la alte ediții olimpice. Nădăjduim că România va face excepție de la o asemenea neșansă, cum s-a întâmplat la mondialele de la Osaka, unde federația n-a putut conta pe atleți și atlete cu aspirații îndreptățite la medalii și (de ce nu) chiar la titluri de campioni ai lumii (Marian Oprea, Diță Tomescu, Gheorghe Gușet, Angela Moroșan etc).

Profesorul Badea a semnalat și faptul că în cadrul reuniunii de la Burgiba au fost formulate unele propuneri menite să aducă îmbunătățiri activității competiționale; de pildă, cu privire la regulamentul Cupei Europei, băieți și fete, cu reducerea unui număr de încercări la toate grupele de probe (aruncări, sărituri și alergările lungi, unde se preconizează un sistem ca la ciclism, prin eliminare). Pe tema lucrărilor de la Burgiba ne propunem să revenim.

Delegații federației noastre au avut o serie de întâlniri de lucru cu cei ai altor delegații din Cipru, Ucraina, Portugalia, Turcia și Belarus, în perspectiva organizării unui schimb de cantonamente de pregătire. Un sondaj necesar, cum au mai existat și în anii precedenți, care va fi urmat de corespondențe aflate în curs.

A fost fixat și numărul concursurilor din Golden League la 6- Oslo, Roma, Paris,

Zurich, Bruxelles și Berlin; de asemenea al Grand-Prix-urilor speciale - Doha (Qatar), Stockholom, Londra, Monaco și Lausanne.

Tot astfel al Grand-prix-urilor normale. A “picat” Atena, dar au rămas Melbourne, Osaka, Dakar (Senegal), Hengello (Olanda), Belem (Brazilia), Eugene (SUA), Ostrava (Cehia), New York, Madrid, Gateshead (Marea Britanie), Rieti și Zagreb.

Tot în Malta a avut loc Congresul Balcanic. Cu acest prilej a fost înființat Comitetul Executiv al Asociațiilor Balcanice de atletism, între membri aleși aflându-se și prof. Traian Badea. Au fost stabilite cu acest prilej și locurile de desfășurare ale competițiilor; cel de sală, la Atena, crosul la Kokaeli, în Turcia. România va fi gazda competiției de marș. În schimb se află cu semn de întrebare CB pentru seniori, în pericol de a nu se mai desfășura. Grecia, care urma să fie gazdă, aflându-se într-o criză financiară. Rămâne ca ulterior să fie luată o decizie. Poate fi gazdă țara noastră. Maratonul va avea loc la Belgrad, competiția juniorilor I la Bursa (Turcia), iar cea a juniorilor II la Bar (Muntenegro). Într-un fel, ca o noutate - proba de alergare în mușchi a fost încredințată spre organizare Bulgariei, care a și anunțat locația: Zapavo Banya, lângă Sofia. De astfel proba de alergare în regim montan a devenit frecventă în multe țări, pentru 2008 fiind inclus în programul competițional și un campionat european, în organizarea federației germane, dar și un campionat mondial, la Cras Montana. Alături publicăm calendarul competițional complet.

Nu distrugeți din puținul care a mai rămas din zestrea sportivă a Capitalei!

* Un document care atestă decizia Primăriei Bucureștiului de a ceda “Terenul de la Șosea”, sportului, întărit, de o diplomă din partea regelui întregitor de țară, Ferdinand...

Dacă ar mai fi trăit scriitorul de factură europeană, care a fost Octavian Desilla, un mare pasionat al sportului, în speță al tenisului, cu certitudine că ar fi fost tentat să mai dea la iveală un roman - frescă al primului oraș al țării. Încă un oraș al prăbușirii, roman care l-a consacrat, ci altul, într-un domeniu social cu o largă exprimare - cum este sportul - în special în rândul tinerelor generații...

Da, este incontestabil că Bucureștiul tinde să devină un oraș al prăbușirii și în plan sportiv, de vreme ce zestrea acestuia cunoaște o dramatică dezagregare!... Se știe ce se petrece în perimetrul Complexului Național “Lia Manoliu”, acolo unde a și dispărut accesul reginei sporturilor - atletismul. Fără însă ca să intervină, cum ar fi firesc, o compezație. Se promisese că lăcașul atletismului va fi mutat pe spațiul turnului de parașutism. Nici vorbă! Turnul continuă să existe, chiar dacă utilizarea acestuia este mai mult simbolică...

Cu alte cuvinte a dispărut atletismul din incinta unui complex sportiv care - ce ironie! - poartă numele uneia dintre marile glorii ale acestei discipline, discobola Lia Manoliu, laureată olimpică, de șase ori prezentă la cea mai importantă competiție de pe glob. Nu este însă exclus ca acum odată cu eliminarea atletismului din Marele Complex și numele Liei să dispară. Nu se spune oare că România a ajuns și ea țara tuturor posibilităților?

Mai grav, literalmente dezarmat, apare un alt gând (exprimat mai mult sau mai

puțin zgomotos) acela ca și Stadionul Tineretului, care poartă numele altei glorii sportive românești, Iolanda Balaș- Soter, să aibă aceeași soartă!...N-ar fi de mirare, primii pași au și fost făcuți, de vreme ce vizavi, Stadionul Tineretului a și ajuns o amintire...

De bună seamă că ar fi un adevărat sacrilegiu.Fiindcă este cunoscut faptul că fostul “teren de la Șosea” din vecinătatea Arcului de Triumf a fost cedat sportului încă din anul 1913, în speță F.S.S.R. adică Federației Societăților Sportive din România.Primarul de atunci, Grigore Cantacuzino, hotărâse ca primăria, contra unei sume simbolice de 1 leu pe an , să cedeze acestei instituții sportive,” terenul de la Șosea”, cunoscut în epocă sub numele de “Federație”.Suprafața terenului a fost de 25 de hectare împărțită în două jumătăți, printr-o alee care ducea pe atunci la Școala de Agricultură, actuala Universitate Agricolă, și care s-a numit inițial Aleea Ștrandului, iar în prezent strada Primo Nebiolo, în memoria uneia dintre cele mai mari personalități contemporare ale sportului, dar și un statornic prieten al României.

Cum arăta la data acestei tranzații “Terenul de la Șosea” a spune Grigore Caracostea, nume cu o mare notorietate în epocă, fost- o vreme președinte al Federației Române de Atletism: “Terenul era un maidan mare...Dinspre Băneasa veneau căruțele cu cărămizi și lăsau urme adânci pe “stadion”...De multe ori trasam pista pentru atletism, dar urmele “ liniilor” făcute de cu seară erau șterse de faitoanele lăptăreselor...Ne-a venit în ajutor FSSR și am început amenajarea unui gard, apoi a unei barăci, a unei cișmele...De asemenea mai dădeam și noi bani pentru marcarea terenului, pentru reparații etc.Dar de vestiare și de dușuri în toată regula nu poate fi vorba.Ne dezbrăcam pe unde apucam.Câte o dată angajam o trăsură ca vestiar, iar în altă dată mai venea câte o mașină în care ne puneam hainele...”

Sigur că lucrurile s-au schimbat radical, “Terenul de la Șosea”, chiar dacă și-a pierdut parfumul epocii (pentru cei mai în vârstă) ajuns treptat un adevărat stadion, cum se înfățișează astăzi.Este însă de evidențiat nu numai decizia Primăriei Bucureștiului, de a face o asemenea donație ci și faptul că aceasta avea să fie întărită prin documentul alăturat pe care îl reproducem.Un document elaborat pe când România avea la conducere pe regele întregitor de țară, Ferdinand în care se precisează: “ Am pus pe locul dăruit nouă de municipiul București, temelia “ Stadionul Fundațiunii Societăților de sport din România” menit să slujească de loc de exerciții corporale tuturor grupărilor de sport din țară...”

Și așa a și fost!De atunci, cu îmbunătățirile de rigoare, de fostul teren de la Șosea au beneficiat generații întregi de sportivi, atleți dar și rugbyști.Atletismul fiind găzduit în principal pe terenul central - alăturat s-a ridicat construcția federației și a fundației - iar rugbyul pe alte trei terenuri adiacente.Între ieri și azi distanța este realmente uriașă.Stadionul Tineretului “Iolanda Balaș - Soter ” reprezintă la ora actuală singura perlă a atletismului bucureștean, dar și românesc, în timp ce în același perimetru s-a înălțat cea mai elegantă amenajare pentru rugby, din păcate și aceasta unică în Capitală și în țară.Iar foarte curând, către prima jumătate a anului viitor, în același perimetru, către mănăstirea Cașin se va înălța și noul sediu al Comitetului Olimpic Român, care va adăposti totodată și Muzeul Olimpic.

Cum să atentezi la existența atâtor construcții sportive de referință, care răspund aspirațiilor spre mari împiniri pentru sute și sute de tineri?Între ei și cei care reprezintă Clubul Sportiv Școlar “ Triumf”, unitate sportivă de elită a tineretului școlar din primul oraș al țării...Cum să suprimi din zestrea sportivă a Bucureștiului asemenea obiective în slujba mării performanțe, între tot mai puținele care au mai rămas în zestrea mișcării

sportive românești?

...Într-o țară în care se aleargă tot mai vizibil pe un culoar închis, un asemenea sacrilegiu este totuși posibil. Poate și pentru că, așa cum se exprima Mircea Eliade, suntem tot mai vizibil o țară care are în spate “teroarea istoriei”...Facilitatea derapării e la tot pasul. Și din păcate aceasta se manifestă tot mai pregnant și în lumea sportului, câtă vreme argumente formulate în defavoarea conservării actualei zestre sportive deocamdată pe la colțuri nu face decât să blocheze orice dialog...

Prinde contur, tot mai mult, Complexul Național de Pregătire Olimpic de la Izvorani

* Atletismului i se oferă un...fotoliu de orchestră!...

Pe sărăcia endemică la care a ajuns în ultimii 15 ani infrastructura sportului românesc, apariția Polivalentei de la Izvorani pare ca ceva de-a dreptul ireal un veritabil miracol. Și totuși...

Încă de la finele lunii septembrie - cum se știe - a fost tăiată panglica acestei mult dorite și necesare construcții pusă la dispoziția - inițial - gimnasticii și “jocurilor”. Mai exact, asigurării pregătirii loturilor și reprezentativelor de baschet, handbal și volei, aflate - alături de gimnastică - între aspirantele la - cel puțin - medalii anul viitor la J.O. de la Beijing.

Dar Complexul Național de Pregătire Olimpică de la Izvorani va avea o deschidere mult mai largă, oferind și altor discipline olimpice posibilitatea de a desăvârși atât pregătirea sportivilor lor cât și strategia în vederea celor mai importante concursuri și competiții internaționale.

De bună seamă nu poate fi omis atletismul - sportul sporturilor, care va beneficia de o pistă specială, în prezent în primă amenajare. Un argument hotărâtor atât pentru exponenții acestei ramuri de sport cât și pentru antrenorii lor, de a uita cât mai repede împlinirile din acest an și, cum se nădăjduiește, de a-și pune în valoare talentul, cunoștințele, experiența și ambiția pentru ca și la proxima ediție olimpică, atletismul românesc să se afle de podiumul de premieră. Așa cum a fost și la ediția precedentă de la Atena, atunci și acolo de două ori, prin Ionela Țârlea - Manolache, cu o medalie de argint la 400 m.g. și regretata Maria Cioncan, cu o medalie de bronz la 1500 m. La Beijing se dorește cel puțin repetarea acestor reușite - cucerirea a două medalii, vizat fiind în primul rând triplusaltistul Marian Oprea și maratonistele Lidia Șimon (într-o spectaculoasă revenire de formă) și Pușa Diță - Tomescu. Sigur, neexcluzând șansa și altor exponenți ai atletismului nostru de a urca pe podium...

Am ținut să subliniem darul oferit atletismului românesc de către conducerea mișcării sportive, fără însă a omite și alte obiective deosebit de importante ce vor fi cuprinse în Polivalenta de la Izvorani; și anume terenuri pentru fotbal și rugby, altele pentru tenis, o piscină al cărui bazin va avea lungimea clasică de 50 de metri, dar și săli pentru gimnastică și tenis.

Cum e și firesc din proiectul polivalentei nu vor lipsi, pe o suprafață aflată între liziera noii construcții, un centru pentru refacere după efort, inclusiv un cabinet medical precum și un hotel ultramodern, la nivelul exigențelor internaționale. Finalizarea tuturor lucrărilor s-ar putea încheia către mijlocul anului viitor, poate chiar și mai

devreme, dacă și constructorii (cei mai mulți dintre ei având multe afinități cu sportul) se vor dovedi convingși de necesitatea intrării în funcțiune a Polivalentei spre a servi loturile olimpice, în special celor cu legitime aspirații la medalii la Beijing. De altfel gimnastica a și făcut începutul pregătirii, sala pentru sportul grației fiind prima intrare în funcțiune. În aceeași măsură însă și-ar dori să beneficieze de avantajele unei asemenea infrastructuri și loturile de atletism, înot și handbal.

Sigur, e de semnalat efortul conducerii mișcării sportive și olimpice, care a investit pentru Polivalenta de la Izvorani peste 3,5 milioane de euro. Este însă un efort financiar care se cuvenea să fie făcut pentru ea și România, sportivii ei, să poată fi beneficiarii unui centru de pregătire olimpică la standardele țărilor cu tradiție și un potențial recunoscut în marea performanță. Între acestea aflându-se de mai bine de o jumătate de secol și România practic din 1952, de la J.O. de la Helsinki.

În același timp ne exprimăm convingerea că acest prețios dar oferit sportului românesc de mare performanță nu va rămâne singular în anii ce vor urma Beijingului olimpic...

Atletismul a dat startul! Prima fundație sportivă din România

Fundația Atletismul Românesc își va sărbători în viitorul apropiat 15 ani de existență... Va fi un eveniment cu o largă rezonanță în mișcarea sportivă din România de vreme ce această disciplină cu o îndelungată tradiție la noi a făcut începutul prin crearea unei fundații destinată să îndeplinească un summum de obiective în sprijinul marii performanțe și nu numai.

Într-adevăr, prin statutul ei Fundația Atletismului Românesc - în calitate de persoană juridică, de drept privat, nonprofit, neguvernamentală și-a propus și mai ales a finalizat o serie de programe de sprijinire într-o diversitate de modalități a atletismului din țara noastră în general, dar și în particular, loturile și echipele reprezentative.

În acest scop, fundația s-a străduit ca în primul rând să-și aducă aportul la îmbunătățirea bazei materiale a atletismului, mai ales în condițiile în care tot mai multe amenajări și chiar construcții rezervate acestei discipline sportive nu numai că au fost neglijate, ajunse în paragină, dar practic desființate, demolate sau schimbându-li-se destinația. Există astfel primejdia ca atletismul să-și reducă sensibil spațiul de desfășurare, însăși existența, cum s-a întâmplat în cazul altor ramuri de sport din țară.

S-a început cu...începutul, ridicându-se în incinta Stadionului Tineretului Iolanda Balaș- Soter, clădirea fundației. O clădire modernă, impozantă, sediul comun pentru federație; ”o adevărată perlă, în materie de construcții sportive”, așa cum a și caracterizat-o Primo Nebiolo, regretatul animator al atletismului mondial și totodată un statornic prieten al atletismului și sportului românesc. Toți oaspeții de peste hotare, care au vizitat localul fundației au ținut să remarce faptul că în Europa și în întreaga lume există foarte puține construcții de o asemenea anvergură și funcționalitate.

S-a mers mult mai departe... A fost modernizat stadionul care poartă numele Marii Doamne a Atletismului Românesc, în speță pistele pentru alergări și unele spații rezervate săriturilor. S-a instalat totodată prima tabelă electronică, cu redare video, pe o arenă de atletism din România. Într-o fază ulterioară a fost demolată vechea tribună, locul ei urmând să-i ia locul alta, cu utilități dintre cele mai complexe. Există de asemenea pe

aproape întregul coronament al pistei de atletism, minitribune de metal.

Tot în Capitală, fundația s-a aflat alături de conducerea clubului sportiv Dinamo în acțiunea de modernizare a stadionului din Ștefan cel Mare și a pistei de atletism, cu 10 culoare, sistem Mondo. La ora actuală este singura din București care poate găzdui concursuri naționale și de asemenea tradiționalul turneu internațional de atletism al României.

Acțiunea de îmbunătățire a bazei materiale a atletismului s-a extins și la nivelul țării, într-un mod cât mai spectaculos; dar nu înainte de a aminti că s-a dat în folosință și sala de atletism din incinta Complexului Sportiv Național "Lia Manoliu", iar pista și sectoarele de aruncări și sărituri ale Marelui Stadion (din păcate în prezent în curs de demolare!) au fost modernizate.

Au cunoscut o față nouă și stadionul "Ion Moinea" din municipiul Cluj-Napoca, pista acestuia fiind înlocuită cu politan. Apoi stadionul din Mediaș și acolo disputând de o pistă modernă - Mondo. A căpătat o înfățișare nouă și stadionul de altitudine la peste 1000m de la Poiana Brașov, după cum a apărut pe harta construcțiilor atletice un nou stadion la altitudine, cel de la Piatra Arsă, situat la 2000 de metri înălțime, de asemenea cu pistă sintetică. Politanul a "căptușit" și pistele de la stadioanele din municipiul Craiova - "Ion Oblemenco", cele din municipiul Sf. Gheorghe și de la noul stadion din municipiul Constanța - "Gheorghe Hagi". De dată mai recentă și stadionul municipal din Iași a fost înzestrat cu pistă sintetică, deocamdată fiind primul din Moldova de peste Milcov, cu o asemenea înzestrare.

A apărut totodată o sală de atletism, în municipiul Giurgiu prevăzută cu pistă sintetică, așezarea de la Dunăre reprezentând una din marile promisiuni în performanță pentru atletismul nostru. A fost dat în folosință, complet refăcut, complexul de pregătire și refacere de la Olănești - vila Fundației Atletismului Românesc - cu o capacitate de 15 camere modernizate. Trăgând linie trebuie spus că în anul intrării României în Uniunea Europeană, atletismul nostru, prin strădania fundației a modernizat cu piste sintetice nu mai puțin de 15 stadioane din Capitală și din țară. Singura neîndeplinire care este numai a fundației sau a atletismului ci a tuturor celor care iubesc cu adevărat sportul, este dispariția Marelui Stadion din primul oraș al țării, fără ca în locul acestuia să fie construită o nouă arenă athletică de anvergură, cum de astfel s-a și promis - un stadion cu o tribună de 15 000 de spectatori. Oare va apare alta? Cu simple promisiuni neonorate nu se poate face mare performanță!

Preocupării pentru continua îmbunătățire a bazei materiale a atletismului, fundația a mai asociat multe alte obiective ca de pildă sprijinirea echipei naționale, în funcție de veniturile proprii, în vederea lărgirii loturilor pentru competițiile cele mai importante; de asemenea dotarea cu material și echipament sportiv a unor atleți, apoi sprijinirea unor foști atleți de performanță sau a unor cadre care au onorat acest sport, prin trimiterea lor la stațiunea de recuperare de la băile Olănești, organizarea și altor activități și acțiuni compatibile cu obiectul ei de activitate, sprijin pentru participarea la concursuri de specialitate din țară sau de peste hotare - împreună cu federația - a unor atleți și antrenori precum și deplasarea lor la concursuri și cantonamente de pregătire; editarea de material audiovizual și de popularizare a atletismului, inclusiv a unei reviste ad-hoc, care să facă obiectul relațiilor interne și internaționale.

Un obiectiv de referință - în folosul realizării obiectivelor semnalate a fost însă atragerea de sponsori, în speță prin coordonarea și facilitarea sponsorizării mișcării atletice românești de către diverși agenți economici, persoane fizice și juridice din țară și

de peste hotare.Între aceștia, Banca Comercială Română, BRD - Groupe Societete Generale, Interamerican, Mercedes Benz, Adidas, Toshiba, Petrom, Loteria Română, Izvorul Minunilor, Romfilateria, Banca Italo Romena, Baduc s.a., Cesarom s.a, Policolor, Catstrol, Politan, Goldvin, IAF International Athletic Fundation, C.C.C.F., Rifil, Oltchim, Mondo, Silvarom s.a, Curentul s.a., Romcif Fieni, Buderus, International Sovecord.Și încă nu este epuizată lista generoșilor sponsori care au fost mereu alături de fundație în demersul ei spre concretizarea atâtor obiective importante!

Am lăsat în mod intenționat la urmă să evidențiem persoanele care au contribuit la temelia fundației, întreaga pleiadă de atleți și atlete care au servit sportul românesc mai bine de o jumătate de veac, zeci și zeci de asemenea oameni cu totul deosebiți dăruți trup și suflet unor probe de o mare solicitare fizică și psihică, fie că e vorba de alergări, sărituri sau aruncări.Au fost și sute și zeci și zeci de asemenea persoane pentru care atletismul a echivalat cu o nouă religie, campioni și campioane olimpice, europene, mondiale, laureați și laurate ale unor Grand- Prix-uri.

Alături de adevărații palmași ai atletismului românesc de mare performanță se cuvine de a scoate în relief meritele celui mai apropiat prieten al atletismului nostru, regretatul ing. Mihai Florescu, președinte activ, apoi de onoare al federației.Un rol asumat în continuare de către A.S.R. Princesesa Margareta a României, oaspete nu rareori, al fundației.O prezență firească în familia atletismului românesc, un fel de arc peste timp, știut fiind- așa cum am semnalat și în alte pagini ale revistei - că monarhia, în persoana regelui întregitor de țară, care a fost regele Ferdinand, s-a aflat printre marile personalități care au întărit între altele și printr-o diplomă de statornicie a stadionului de la Șosea în folosul atletismului.Un îndemn pentru ca atletismul să reprezinte și pentru România sportul sporturilor.Cum a și fost și continuă să fie de-a lungul anilor și deceniilor...

Un corectiv care se impune: Asimilarea campionilor și medaliaților olimpici cu cei mondiali

* Forul Internațional a dat undă verde spre oficializarea unei asemenea măsuri.

Înainte de fiecare ediție a Campionatelor Mondiale, forul internațional al atletismului, în speță IAAF, reactualizează o măsură pe care din păcate nu toate federațiile naționale au reușit să o finalizeze; și anume asimilarea atleților și atletelor care au cucerit titluri și medalii la Jocurile Olimpice cu cei mondiali.În această situație se află nu mai puțin de 12 exponenți ai atletismului din România.

Prima dintre aceștia a fost Iolanda Balaș, campioană olimpică la Roma în 1960.Medalie de aur la proba de săritura în înălțime.Tot atunci Marea Doamnă a Atletismului Românesc a reușit să realizeze un nou record olimpic, cu o săritură de 1,85 m, corectându-l pe cel al americancei Mc Daniels.Și tot la aceeași ediție olimpică, Lia Manoliu cucerea medalia de bronz la aruncarea discului.

Au urmat alte două succese ale atletismului românesc, medalii de aur și la J.O. de la Tokyo în 1964, prin Iolanda Balaș cu 1.90 m, și sulițașa Mihaela Peneș (din cea dintâi aruncare: 60, 54m).În Țara Soarelui Răsare, încă o medalie, un bronz prin Lia Manoliu, cu alte cuvinte din nou pe podium regretata noastră atletă, după bronzul din Cetatea Eternă.

La fel de convingătoare a fost prezența României atletice la J.O., De la Ciudad de

Mexico, în 1968: de două ori de aur, prin Viorica Viscopoleanu la săritura în lungime și Lia Manoliu. Acolo în Mexic, tânăra atletă din Banila Siretului a fost relevația ediției: cu o săritură de 6,82 de metri ea avea să cucerească simultan nu numai titlul olimpic ci și noi recorduri - mondial, european, balcanic, național precum și cel al Stadionului Universitar mexican. Un nou record olimpic a realizat și Lia Manoliu, al cărei disc s-a oprit la 58,28 de metri. Pe podiumul aceleași ediții olimpice aveau să urce de asemenea Mihaela Peneș, cu o aruncare a suliței - din prima încercare - la 59,92 m, cucerind medalia de argint. Performanță repetată și de o alergătoare, Ileana Silai, argint în proba de 800 de metri. Dar după câte ne amintim, ambițioasa atletă clujeancă reușise să urce de pe poziția a 5 -a pe care se aflase cu 50 de metri înainte de finis...

Zestrea de medalii a atletei noastre a mai crescut odată cu J.O. de la Munchen în 1972; două medalii de argint prin sprintera Valeria Bufanu la 100 m.g., și discobola Argentina Menis. Valeriei i-ar mai fi trebuit încă doi metri spre a cuceri aurul. La rândul ei, Argentina, după disputa din capitala Bavariei cu rusoaica Faina Melmik, când o secundase, avea să se revanșeze după două săptămâni, când devenea recordmană a lumii, cu peste 60 de centimetri mai mult decât reputata ei rivală.

Cea de a 12 medalie olimpică a României a fost cucerită de Gheorghe Megelea la J.O de la Montreal în 1976, bronz. Prima medalie a atleților noștri într-o competiție olimpică.

Prin urmare nu numai puțin de o duzină de titluri și medalii olimpice românești; 5 de aur, 4 de argint și 3 de bronz, care conform regulamentului IAAF pot și ar trebui asimilate celor mondiale. În fapt un proces firesc nu numai ca o răsplată binemeritată pentru talentul și strădenia celor care le-au cucerit, dar și pentru federație și implicit pentru sportul românesc de mare performanță. Cele 12 medalii ar spori la 33 numărul celor cucerite ulterior de către atleții și atletele României începând din 1983, odată cu oficializarea campionatelor mondiale la care exponenții acestei discipline sportive au obținut nu mai puțin de 21 de medalii: 5 de aur, 8 de argint și tot atâtea de bronz. Astfel spus, cifra reală la zi a medaliilor cucerite pe plan mondial de către atleții și atletele României ar trebui să fie de 33 și nu 21 ca în prezent. Pentru adevărul istoric un asemenea corectiv se impune. În spiritul adevărului, dar și al echității!

Ce vrea să demonstreze, de fapt, profesorul Ion-V-Jackie - Ionescu?

Nu se știe exact cum, cu ce prilej, profesorul Jackie - Ionescu, fost jucător de fotbal, apoi antrenor tot în sportul- rege ar fi făcut o remarcă cel puțin ciudată și anume că Steaua și Dinamo se vor autodistuge...

Aceste aprecieri au fost consemnate într-un minieditorial din ziarul Pro-Sport în care autorul a analiza veritiginoasa cădere de cotă a unor formații de top din fotbalul românesc, în speță că Steaua, Dinamo și Rapid, dar - cu totul surprinzător -cu trimitere directă la destinul cluburilor din Ghencea și Ștefan cel Mare.

Autorul își intitulează articolul “Profeție”?

Cu alte cuvinte și autorul - ziarist de bună credință n-a plusat pe...profeția profesorului Jackie Ionescu, tratând-o cum e și firesc cu rezerva cuvenită...

Unde are dreptate profesorul Jackie Ionescu este că în ultima vreme cele trei echipe fruntașe ale fotbalului nostru au înregistrat o severă și nedorită cădere de pe topogan.Cea mai surprinzătoare este cea a dinamoviștilor, care după cucerirea titlului de campioni în ediția precedentă au mers aproape din eșec în eșec.Nici steliștii n-au stat mai bine, neîmplinirile urmărindu-i până și în întrecerile internaționale (de astfel ca și pe dinamoviști).Ceea ce a determinat între altele și schimbarea unor antrenori de marcă.În ambele cazuri...

Unde greșește însă profesorul Jackie Ionescu este atunci când nu numai echipele de fotbal ci însăși cluburile Steaua și Dinamo apreciază că vor merge către autodistrugere!?!O generalizare și o profetizare gratuită, știindu-se de fapt ce a însemnat - și înseamnă și acum-cluburile din Ghencea și Ștefan cel Mare pentru întregul sport românesc.Fără aceste unități sportive din primul oraș al țării, imaginea României ar fi fost cu totul alta nu numai în sportul continental și mondial ci și în cel olimpic.

De mai bine de o jumătate de veac de când își desfășoară activitatea cluburilor Steaua și Dinamo, mișcarea sportivă românească a fost nelipsită de pe podiumul tuturor marilor competiții internaționale, în atletism ca și la gimnastică, canotaj, kaidac și canoe, la handbal și judo, la înot și lupte(greco-romane,dar și libere), la judo și patinaj, la rugby, sărituri și scrimă, la tir și volei.Practic n-a existat disciplină sportivă care să nu fi fost reprezentată la nivel de vârf de către exponenți ai celor două cluburi fruntașe.Și chiar dacă anul care se încheie marchează un relativ regres în prestația sportivilor steliști și dinamoviști,nu e cazul să se intre în panică.S-au mai întâmplat asemenea stări de lucruri și la alte țări cu pretenții infinit mai mari, să ne amintim de Franța, care înregistrase eșecuri în lanț la Olimpiada de la Tokio-1960, dar după care a urmat un vertiginos urcuș...

Era mai firesc ca profesorul Jackie Ionescu , un antrenor care nu este novice și un cadru didactic cu o îndelungată prezență în sportul românesc să fi făcut o distincție și mai ales să-și nuanțeze profeția sa.Mai ales să nu confunde fotbalul cu suita celorlalte discipline sportive.Poate pentru fotbal profeția sa ar putea să aibă unele temeieri, fiind vorba de o ramură de sport în care guvernează mai puțin oamenii de specialitate și mai mult cei de afaceri.Și cum în afaceri se întâmplă să mai dai greș, să ajungi la faliment, o ieșire din decor a celui mai îndrăgit sport (nu numai la noi) poate intra în calcul.Distinția, nuanțarea se impunea.Astfel se lasă impresia că profesorul Jackie Ionescu este pe undeva rupt de realitățile din lumea sportului românesc în accepțiunea sa largă.

Specialiștii în probele de aruncări, semifond, fond, sprint garduri și sărituri din nou împreună...

La Centrul Sportiv Național de la Snagov, antrenorii de atletism - specializarea aruncări au fost prezenți la tradiționala consfătuire anuală.

Timp de trei zile ei au dezbătut în cadrul unui program bine structurat, o serie de probleme de strigentă actualitate. Îmi propun să le punctez...

A fost prezentată mai întâi o analiză detaliată a activității antrenorilor care au participat cu sportivii lor la competițiile de obiectiv ale anului care se încheie.

1. A fost alcătuit, cu sporul tuturor celor prezenți, planurilor de pregătire pentru anul 2008.

- S-au prezentat observații și impresii, pe marginea desfășurării principalelor concursuri de obiectiv în speță mondialele de la Osaka, mondialele pentru juniori II de la Ostrava, europenele de tineret de la Debreczen și europenele de juniori de la Hengelo.

Foarte apreciat au fost lucrările prezentate de către câțiva reputați specialiști:

- prof. Nicolae Mărășescu - "Disciplina metodică prima cerință pentru un antrenor".

- prof. Ivan Benga - "Corectarea greșelilor tehnice în scopul consolidării și perfecționării tehnice în probele de aruncări".

- prof. univ. dr. Corina Țifrea - "Dezvoltarea calităților fizice și a forței specifice în probele de aruncări".

- lector univ. Dr. Corina Ivan - "Importanța analizei lucrului efectuat în antrenamente".

- dr. Vasile Oșean - "Modificări în codul anti - doping 2008 și nutriția în atletism".

- prof. univ. dr. Marian Niculescu - "Rolul antrenorului în procesul de antrenamente și importanța pregătirii psihologice în competiție".

La discuțiile care au urmat, toți antrenorii și-au adus aportul la creșterea calității problemelor discutate.

În același timp s-au făcut propuneri de ordin organizatoric (vizavi de alcătuirea loturilor naționale și a calendarului competițional) și pentru permanența unor discuții metodice.

Un aspect important l-au avut propunerile privind desfășurarea concursurilor pentru categoria copii, 12-13 ani, solicitându-se de către toți participanții, organizarea de concursuri pentru copii la probe individuale cu materiale ușoare specifice vârstei:

- Fete: greutate - 2 kg	Băieți: greutate - 3 kg
discu - 0,750 kg	disc - 1 kg
sulița - 0,400 kg	sulița - 0,600 kg
ciocan - 2 kg	ciocan - 3 kg

O altă solicitare a fost ca juniorii III să poată participa și la concursurile rezervate de juniorilor II.

S-a propus asemenea ca juniorii să susțină probe de control standardizat, dar centralizate.

Tot astfel s-a propus ca toate clasamentele pe cluburi să fie alcătuite pe baza punctării primilor opt atleți clasați la finalele campionatelor naționale, prin această punctare se usorirea interesului cluburilor pentru creșterea numărului de tineri atleți.

Tot la Snagov au avut loc și cea a grupei de semifond condusă de antrenorii federali Gyongyossyi Zsolt și Cătălin Geapana, precum și cea a grupei de sprint-garduri și sărituri condusă de antrenorii federali, Grigore Ursanu și Cristian Dragomir.

Antrenori federali: prof. Dan Serafim

prof. Albert

Participarea României la Campionatul Mondial de Alergare pe Șosea de la Udine

* Cu o echipă matură și omogenă n-am fi ratat podiumul...

Competiția s-a desfășurat pe un traseu din localitatea Udine Italia și a beneficiat de condiții foarte bune - lucru ce s-a reflectat în rezultatele obținute, mai ales în cursa feminină; și anume un record mondial obținut de atleta olandeză Lornah Kiplagat 1:06.25

România a participat cu un număr de cinci atlete care au format echipa națională, selecționate în urma concursurilor internaționale și rezultatele obținute la Campionatul Național de Alergare pe Șosea - Zalău 1 septembrie 2007.

Aceste atlete au fost: Luminița Talpoș, Alina Gherasim, Lidia Șimon, Daniele Cîrlan și Paula Teodoran. Trebuie menționat că din cauza problemelor medicale apărute înainte de Campionatul Mondial de la Osaka, atleta Tomescu - Diță Constantina nu a putut participa.

În componența mai sus menționată, echipa feminină a României s-a clasat pe locul 4 fiind prima reprezentativă din Europa. De fapt, sportivele care au concurat și au punctat pentru echipă au realizat timpii cei mai buni în acest sezon - Lidia Șimon 1:10.08, locul 18; Alina Gherasim - 1:09.01, locul 10 și mai mult, sportiva Luminița Talpoș a realizat un record personal cu timpul de 1:09.01 - locul 8.

Trebuie adăugat că și celelalte două sportive au concurat bine, la valoarea pe care o au în acest moment, iar rezultatele lor (Cîrlan Daniela 1:12.14 și Teodoran Paula 1:12:59) au fost influențate și de lipsa de experiență din competițiile mari.

Putem concluziona că deși am depășit celelalte echipe europene - ne referim în mod deosebit la România - nu am obținut o medalie datorită faptului că nu avem încă o coeziune specifică unei echipe mature. Medalia de bronz a fost cucerită de echipa Japoniei tocmai datorită acestei maturități. O medalie care în alte condiții nu ne-ar fi scăpat!

Antrenor federal: Cătălin Geapana

“ O permanentă și firească deschidere spre comunicare...”

Iată ce ține să sublinieze prof. Sorin Matei, președintele Federației Române de Atletism, după Reuniunea AEA de la Lausanne

La invitația Asociației Europene de atletism-A.E.A., Președinții și secretarii federațiilor de specialitate de pe continentul nostru au fost prezenți la o reuniune specială găzduită la Lausanne, unde se află sediul acestei importante instituții sportive. Din partea României au participat, cum era și firesc, profesorii Sorin Matei, președintele federației și Ion Buligă, secretarul general al acesteia. La înapoiere, prof. Sorin Matei, cu amabilitatea care l-a caracterizat mereu, a ținut să ne ofere câteva detalii, în exclusivitate pentru revista noastră...

* Care a fost de fapt semnificația acestei reuniuni?

“ S-a dorit de către forul de conducere al AEA, realizarea unei relații cât mai strânse între cei ce răspund de destinele atletismului în federațiile de specialitate de pe continent. Adică cei care s-au angajat și până acum cu toată competența și convingerea, dar și cei care și-au asumat de curând, să zicem în ultimii ani sau poate și mai repede o asemenea răspundere; dificilă, nu încapă nici o îndoială, fiind vorba de o disciplină sportivă cu o recunoscută și rodnică tradiție în cuprinderea cât mai multor tineri în atletism și implicit în marea performanță.

* A reușit să răspundă reuniunea acestei important deziderat?

“ După opinia mea și a colegului, Ion Buligă, convingerea cu care am părăsit Lausanne-ul este categoric pozitivă. Pentru că din faptul locului s-a preconizat și se dorește o permanentă și firească deschidere către comunicare. Într-adevăr AEA dorește să reprezinte un adevărat liant între toate federațiile naționale, salutând orice inițiative care vizează relații directe în planului schimbului de experiență, a pregătirii în comun a unor loturi, în perspectiva participării la principalele competiții internaționale. Sigur, asemenea relații bilaterale au existat și în trecut, noi nefăcând excepție. Se dorește, însă, ca asemenea relații bilaterale, directe să reprezinte o modalitate nemijlocită de lucru, astfel ca și rezultatele, eficiența să nu se lase așteptate...

* Cum se prezintă AEA, la ea acasă...

“ Superb este, totuși, spus prea puțin! Imaginați-vă că sediul instituției este realmente unul de vis, beneficiind de toate dotările necesare și totodată de un aparat tehnico-administrativ care dovedește profesionalism la parametrii cei mai înalți. Dar ceea ce ne-a impresionat cu totul deosebit este faptul că instituția nu dispune - cum s-ar crede fiind vorba de dimensiunile ei, acoperind un continent întreg de o masă largă de angajați. Dimpotrivă, am constatat că sunt extremi de puțini, raportându-se de pildă la ceea ce reprezintă o schemă de organizare într-o federație națională”.

* Inclusiv cea a țării noastre?

“ N-aș spune că la noi schema este umflată fără rost, fiecare angajat având obiective precise de îndeplinit; totuși insist asupra faptului că pentru o instituție de anvergură AEA personalul care o deservește este spectaculos de redus...

* Ce vrea să însemne o asemenea realitate?

“ Înainte de orice, faptul că fiecare angajat a fost bine ales și nu pentru a completa o schemă. Este cert că s-a făcut o selecție pe verticală - nesentimentală - primând

cunoștințele fiecăruia, capacitatea de lucru și experiența.

* Aflându-vă la Lausanne ați fost tentat cumva să faceți o vizită la Muzeul Olimpic din localitate?

“ Negreșit! A fost o reală încântare această vizită care ne-a reamintit prin exponatele aflate în muzeu de marile succese ale unor olimpici. Printre ei și cei ai țării noastre. Nu lipsește nimic: de la actul istoric de semnare a documentului, care a pus bazele Jocurilor Olimpice moderne din inițiativa celui care a fost ilustrul pedagog francez, Pierre de Coubertin și până la toate afișele care au marcat fiecare ediție a J.O., Începând cu Atena-1896. Sigur, muzeul oglindește multe alte colecții de manuscrise, fotografii, diplome și medalii, mărturii ale unor personalități- nu numai din lumea sportului- despre semnificația și importanța ”competiției celor cinci cercuri”. Între exponate ne-a făcut o deosebită plăcere să regăsim- și câteva sculpturi cu temă sportivă, opera unui fost sportiv de mare performanță, kaiacistul Ioan Sideri, titular al echipajului de K4 care a participat la Olimpiada de la Roma - 1960. În prezent maestrul Ion Sideri este cel mai cunoscut dintre sculptorii români, care s-a dedicat cu aplomb și continuă chiar și acum la a doua tinerețe - modelării unor opere de artă având ca temă principală fenomenul sportiv...

* Ce alte observații ar mai fi de făcut...

“ Reuniunea de la Lausanne dorim să fie în spiritul celor discutate acolo - un prilej binevenit de a relansa nu numai relațiile de largă comunicare cu celelalte federații naționale ci și de a accentua și mai pregnant necesitatea perfecționării continue a antrenorilor noștri. Adevărul e că orice tehnician, chiar și după ce devine artizant recunoscut trebuie să fie neconținut în pas cu tot ce apare nou în lume, în profesia sa în special. Și e limpede pentru noi toți că an de an apar asemenea noutăți, în plan tehnic, metodic, strategic, și managerial. Iar noi, cu tradiția la care am ajuns, nu avem nevoie să ocolim o asemenea preocupare... Îmi pun nădejdea în capul nostru de oameni devotați trup și suflet dezvoltării și propășirii atletismului, care vor înțelege acest mesaj, la urma urmei va fi și în folosul lor. Este, dacă vreți, un mesaj care se înscrie în ordinea priorităților...

Interviu realizat de
Tiberiu Stama